● పెద్దకథ

యుగసంధి

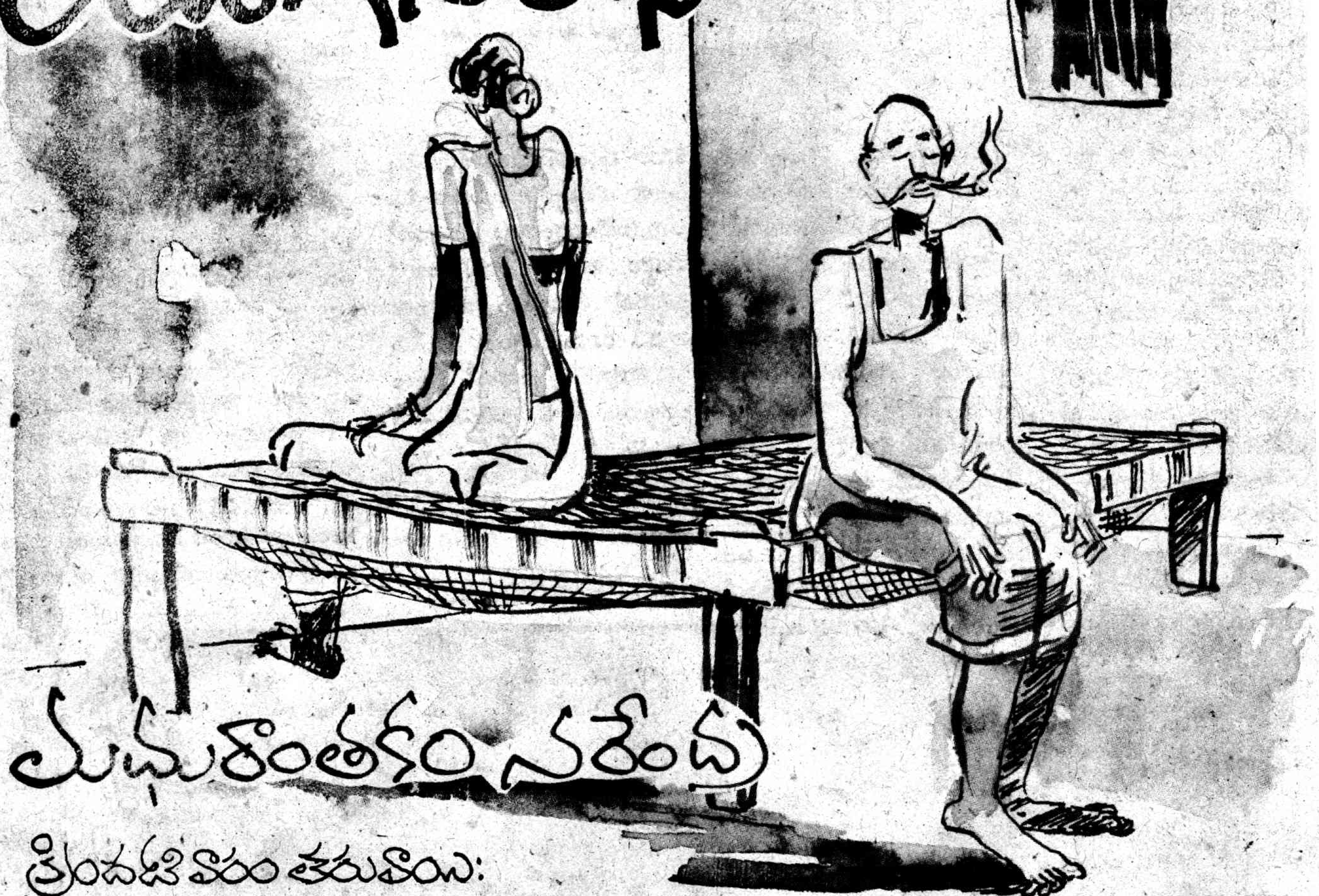

మధురాంతకం నరేంద్ర

రెండవ వారం తరువాయి:

"టీ హోటలోళ్లు మూసుకోని పోయినారుగానీ బిర్యానీ హోటలోళ్లు మాత్రం జాగారం జేస్తావుండారు. పోయిరారా!" అన్నాడు సుబ్బయ్య వెక్కసంగా.

ఈసారి కూడా అతడి మాటల్ని పట్టించుకోకుండా కుక్కిమంచంపైన కూర్చుని జేబులోంచీ అగ్గిపెట్టెను పైకితీశాడు మునిరత్నంనాయుడు. బీడీ కట్టను తీసుకొచ్చి అతడిచేతికిచ్చాడు సంజీవి. మూలస్థానమ్మ వయ్యారంగా వొళ్లు విరుమటూ మంచం చివరికి జరిగింది. పెద్దగాలిదుమారంతోబాటూ లోపలికొ... వానచినుకుల కొరడాలు వోసారి నలుగుర్నీ పరామర్శించివెళ్లాయి.

తడిసి ఆరిపోబోతున్న బీడీని గుప్పగుప్పమని పీల్చి రగిలించిన తర్వాత "లూసీ, టైగరూ నిద్రపోయినట్టుండాయే యీ పొద్దు?" అన్నాడు మునిరత్నంనాయుడు చెవులు రిక్కించి వింటూ.

"యీ పొద్దెట్లనో ఆనాబట్టలు గుడుగుప్పమని ముడుక్కున్నాయి. సాయంత్రంనించీ ఫోటసువే లేదు. కొంచేవు కంటిమింద రెప్పేస్తిమో లేదో, మీ నైటు వచ్చేనొచ్చి, కండ్లల్లో నిప్పులు బోసుకుంటావుండాడు," అంది మూలస్థానమ్మ ఆవులింతతో కలిసిపోతున్న కీచుగొంతుకతో.

"అయినే మీరు నేసే పనేంది? తినేసి నిద్రపొయ్యేదేనా?" సుబ్బయ్య వాక్యాన్నాడా వాదిస్తూనే వున్నాడు.

"యెవ్వరు చెయ్యాల్సిన పని వాళ్లు సక్కరంగా జేసుంటే నేనీ పక్కకు రావాల్సిన పనేముండాది? నెలకు యేదు మార్లిచ్చి నన్ను పనిలో పెట్టుకోవల్సిన అవసరమేముండాది పెద్దరెడ్డికి?" అంటూ అతడిని యెద్దేవా చేశాడు మునిరత్నంనాయుడు.

"నేను డూటీలోకి జేరినాంక యీ పక్క నాకు తెలవకుండా పసరమైన కదిలీ మెదిలుండునా? కొత్త నవురెవుడైనా తిరిగీమల్లా జూసుండునా? యీ సంజీవిగోడూ, వాని పెండ్లామూ చుట్టాలు గిట్టాలూ అని మందలు మందలుగా జనాల్ని జేర్చుకున్నప్పడంతా కంటిమింద రెప్పెయ్యకుండా కావిలి కూసోనుండింది నేనే గదా? యెప్పడో వొగతూరి వాళ్లు బాగలేకుండా పొయినప్పడు డూటీకి రాకపోతే అది కూడా తప్పేనా?" అని ఆక్రోశించాడు సుబ్బయ్య చేతులు వివిధ భంగిమల్లో తిప్పతూ.

"దొంగలు పడిన దినంనాడే పనెగ్గొట్టి వాళ్లు బాగలేదంటే యేం లాభం? వొకసారి నమ్మకం పొయినాంక యింక జల్మంలో యెవుడూ నమ్మడు. అసలు ఆ పొద్దే పనికెందుకు రాలేదు? అంటే నీకూ ఆ దొంగనాయాండ్లకూ యేందో కనెయనుండాదనేగదా అర్థం?" అంటూ మునిరత్నంనాయుడు లా పాయింటు పైకి తీశాడు.

"అట్లదుగు... వూరికే కడుపాత్రం కోసం పనిజేసుకునేవాళ్లమింద నిందేసినట్టు గాదని చెప్త..." అంది మూలస్థానమ్మ సరాయిస్తూ.

గాలితోబాటూ వర్షం గూడా వేగాన్ని తగ్గించుకుని అలసట తీర్చుకుంటోంది. వర్షంలో తడిసి తల్లిదండ్రుల ముందు ముద్దాయిల్లా నిల్చున్న కుర్రాళ్లకు మల్లే రోడ్డు పక్కన నిల్చున్న చెట్లు మౌనం వహిస్తున్నాయి.

అహో! సిమ్రాన్

తెరె మేరె సప్నేలో సిమ్రాన్‌తో పాటు హీరోయిన్‌గా నటించిన ప్రియగిల్ తనకుపొగరని బాగా పేరు వచ్చేసింది. సల్మాన్ ఖాన్ తమ్ముడు అర్బాజ్ ఖాన్ అయితే ఏం చూసుకుని ఆమెకు ఇంత పొగరు అనేశాడు కూడా. ఇటీవల స్త్రీలు పెట్టుకునే బొట్ల తయారీ కంపెనీ వారు తమ యాడ్ నటించమని కోరితే అక్షరాలా ఐదు లక్షలిమ్మందట. ఇక సీదాగావున్న సిమ్రాన్‌కే ఎక్కువ అవకాశాలు రావడంలో ఆశ్చర్యం లేదు మరి.

"వాన తగ్గినట్టుందాది. వొక తూరి యింటి చుట్టూ రవుండు గొట్టేసి రాకూడదా సుబ్బయ్యా!" అన్నాడు మునిరత్నంనాయుడు.

"నువ్వే పోయిరా! నీకు సంబళం యిస్తావుండ్లేదా?" అంటూ సుబ్బయ్య మూలిగాడు.

మంచం పైన మూలస్థానమ్మ వైపుకు పోలుతున్నట్టుగా నడుం వాల్చి "సరే, ఆ మాటే చెబుదువులే రెడ్డితో..." అన్నాడు మునిరత్నం నాయుడు.

చెవులో చెక్కుకున్న బీడీముక్కను తీసి పెదవుల మధ్య బిగించి అగ్గిపుల్ల గీస్తూ "దొంగలు దొరికినారంటా వుండారు, నిజమేనా?" అని ప్రశ్నించాడు సంజీవి. మంచం పక్కన గోడవారగా గొంతుక్కూచుంటూ.

"తప్పచేసినోడు యెన్నాళ్లని తప్పించుకుంటాడు? నరుడి కండ్లు కప్పినా నారాయణుడి కండ్లు కప్పేదానికయితిందా? పోలీసోళ్ల చేతిలో పడినాంక తాడో పేడో తేలిపోవల్సిందేగదా!..." వేదాంతిలా అరమోడ్పు కళ్లతో చూస్తూ చెప్పకుపోసాగాడు మునిరత్నంనాయుడు. "యిరవైయ్యేండ్లుగా యీ రోడ్డు మిందే తిరగతా వుండాము. ఆ పెట్రోలు బంకు దాటుకున్నాక యిదొకటే యిల్లు. అసలు ప్రసాదరెడ్డి సొంతూరు మొలకల చెరువు దగ్గిర రాగిమానుపల్లె. ఆ వూళ్లో వాళ్ల యిల్లు యీ యింటికి నాల్గైదు రెట్లుంటాది. ఆఫీసర్లు గూడా ఆ యింట్లోకి అడుగుపెట్టేదానికి హడలి చస్తారు. యెంతటోడైనా యెనక పక్కదోవగుండా వచ్చి కూలోళ్లతో మాట్లాడుకోని పోవల్సిందే. పెద్దరెడ్డి ముందర తలెత్తుకోని తిరిగే ధమ్ము లెవరికీ లేవు. పల్లెల్లో పెరిగినోళ్లు టవునుల్లో యిరుకిరుకు యిండ్లల్లో బతకమంటే బతకతారా? యీ వూళ్లో కంట్రాక్టులు చేసేదానికి వచ్చీరాంగానే యిక్కడ పదెకరాలు నేల బేరం చేసి నడి మధ్యలో యిల్లు కట్టుకున్నాడు రెడ్డి. అప్పట్లో దొంగతనాలు జరుగున్నా? యీ మధ్యలోనే మనుసులిట్ల తెలివి మీరిపోయినారు. అయిదారేండ్లకు ముందు యెవురో రాత్రుల్లో తలుపులు కొట్టినారంట. అప్పుడే కాంపొండు గోడను పొడుగ్గా కట్టినారు. అప్పటినించీ అప్పడప్పుడూ రెండు మూడేండ్ల కొకసారి దొంగలు తిరిగతానే వుండారు. రెండు మూడు తూర్లు వుండేదంతా వూడ్చేసుకోని పోయినారు. పెద్దరెడ్డి కాబట్టి తట్టుకున్నాడు. పోయిన తూరి పడిన దొంగలు మనుషులు గారు. ఆ పొద్దు జరిగిందేందో అందురికీ తెలిసిందే గదా!..."

మునిరత్నంనాయుడి మాటలు రుచించకపోవడంతో సుబ్బయ్య పైకిలేచి బాటరీ లైటు చేతబట్టుకుని యింటి ముందున్న వరండాలోకెళ్లి తచ్చాడ సాగాడు. అతడి పోలకువను పట్టించుకోకుండా, మూలస్థానమ్మ కేసి చూసి మెల్లగా కన్నుగీటుతూ, "యెందరెందరో వచ్చి యిండ్లు కట్టుకునేదానికి తావు అమ్మమంటే పెద్దరెడ్డి జాన్తానై అనేసినాడు" అంటూ కొనసాగించాడు మునిరత్నంనాయుడు. "లేకపోతె యిక్కడ వొక కాలనీనే వచ్చుండును. వొంటల్లు కావాటంతో దొంగల పోటుకుజాస్తి అయింది. అందుకని పెద్దరెడ్డి యీ యింటి పదెత్తుకున్నాడు. తోడుగా కింద రెండు కుటుంబరాలూ, పైన రెండు కుటుంబరాలు గలాం బులాం అని నడయాడతావుంటే యెంత అండ! యెద్దులంత కుక్కలు రెండు. రెండు టెలిఫోన్లు. పక్కనే కడతావుండే యీ యింట్లో వాచ్‌మేను కుటుంబరము. యిందురుండేటప్పుడు కూడా దొంగలు పడితే యింగ ధర్మమేదుంటాది?"

"తెల్లారజామున్నాలుగ్గంటలప్పుడు దొంగలు పడిందెక్కడైనా విన్నామాన్నా? నలుగురైదుగురు నరమానవులు తలుపులు పగలగొట్టి యింట్లో కొచ్చేసినారు గదా! పెదరెడ్డి, ఆయన భార్య, వునింది యిద్దరే యిద్దరు. ముసిలోళ్లని వయసునైనా యెంచినారా వాళ్లు? రెండు తూర్లు గుండెకాయ ఆపరేషను జేసుకున్నానని ఆయన మొత్తుకుంటా వుంటే గూడా లెక్క పెట్టలేదంటనే! నెత్తురు రగతాలొచ్చి స్మారకం తప్పిపొయ్యేదాంకా వొదిలిపెట్టలేదంటనే! వునిదంతా వూడ్చుకోని పొయినారంట గదా! యిట్లాంటోళ్లుండే రాజ్యంలో ధర్మమెట్లుంటాది లేన్నా!..." పెదవులు చప్పరిస్తూ వుద్వేగంతో చెప్పకుపోయాడు సంజీవి.

"పెద్దగుల్లను తెల్లారే లోపల పగలగొట్టమని మేస్త్రీ అరిచేసి పొయినాడు గదా ఆ పొద్దు. రేతిరి రొండు గంటల బండి పొయ్యేదాంకా పనిజేస్తానే వున్నాము. ఇప్పుడు పనుకున్నోళ్లకు మెలకువ వస్తాదాన్నా? రాయి పనిజేసినోళ్లూ, విషనీళ్లు తాగినోళ్లూ వొకటే గదా? మీరంతా మందుగొట్టినామని అంటారు. పెద్దరెడ్డేమో దొంగలకూ మాకూ బంధుత్వమే వుండాదంటాడు. వుత్తిపున్యానికి మా యజమానుడ్ని వారం దినాలు టేషన్లో పెట్టుకోని నలగుద్ది పంపించినారు. కడుపాత్రం పనులు చేసేటోళ్లమే అనుకో! అంతలమాత్రాన అంత అణకవైపోతిమా? మా మేలుజూసేవానివని పెద్ద ప్రతాపాలు జెప్తావుగానీ, నిందేసినోళ్లల్లో నువ్వు గూడా వుండ్లేదాన్నా? అందురికందురూ పతివ్రతలే!" మూలస్థానమ్మ వడగండ్ల లాంటి వాగ్బాణాల్ని కురిపించింది.

సుబ్బయ్య పెద్దింటి గుమ్మం దగ్గరికెళ్లినట్టున్నాడు, కుక్కలు రెండూ పోటీపడి మొరుగుతున్నాయి. ట్రంకురోడ్డుపైన లారీ వొకటి పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ మెల్లగా వెళ్తోంది. యింటి పక్కనున్న వీధి దీపం దగ్గర రెక్కల పురుగులు స్వైర విహారం చేస్తున్నాయి. కింద రాలిన పురుగుల్ని స్వాహా చేస్తూ రెండు మావురుకప్పలు గంతులేస్తున్నాయి. యింకా తడి ఆరని యిటుకరాళ్ల గది మూలలోని కోడిపెట్ట రెక్కలు టపటపలాడించి తలను మరింతగా శరీరంలోకి లాక్కుంది.

మూలస్థానమ్మ మాటలు తన చెవిన పడనట్టుగా "వొరే సంజీవీ! రొండు పాకిట్ల మందు తెస్తావా?' ' అని అడిగాడు మునిరత్నం నాయుడు.

"యిప్పుడేడ దొరికితింది?" విస్తుపోయాడు సంజీవి.

"బాలాజీ కొటాయికాడుండే ముసిలోడు మేలుకునే వుంటాడు. నీకు ండూ, నీ పెండ్లాంకు రెండూ, మొత్తం ఆరు తెచ్చేయి. దుడ్డు నేనే యిస్తాన్లే!" అంటూ మునిరత్నంనాయుడు జేబులోంచీ నోట్లు పైకి తీశాడు.

"ఈ వానలో అంత దూరం పొయ్యేదెట్లన్నా! యీడ మా ఆడోళ్లకు తోడుగూడా యెవురూ లేరు...' ' అంటూ సంజీవి నసిగాడు.

"యింకొంచేపుట్లో సుబ్బయ్య గూడా వచ్చేస్తాడు. మేమిద్దరుమూ యింటిని కావాలంటే దొంగల్దోలేసి నీ పెండ్లానికే కావలిగాస్తాము. సరేనా! పదరా పద.. కావాలంటే నా సైకిలు యెత్తుకోని పో..."

సంజీవి భార్య కేసి బిక్కుబిక్కుమంటూ చూడసాగాడు.

"తూతైరీ! టౌనులోకి పోయిరారా అంటే నీ అబ్బ సొత్తు అతమాణం పెట్టమన్నెట్టు అట్లా మినకరిస్తావేందిరా దొంగనాయాలా! దుడ్డు తీసుకోని దౌడు తియ్యి..." మునిరత్నంనాయుడికి అమాంతంగా అంత కోపమెలా వచ్చిందో అర్థంగాక సంజీవి బెంబేలు పడిపోయాడు.

"యీ నడిరాత్తిరిలో వాచ్‌మేన్ను దుడ్డిచ్చి యాడికంపిస్తావుండావు మునిరత్నం?"

కొత్త గొంతుక వినిపించగానే వులిక్కిపడి తిరిగి చూసి, యేడవలేక నవ్వుతూ, "దండాలు సార్! సడీసప్పుడూ లేకుండా వస్తే యెగిరట్ల పడినాననుకోండి" అంటూ మునిరత్నంనాయుడు చేతులు నలుపుకోసాగాడు.

మూలస్థానమ్మ పైకి లేచి మంచంపైని దుప్పటిని సరిజేసి "యీ వానలో మీ పోలీసోళ్లు దూటీకి రారేమోననుకునేస్తిమి సార్... కూసోండి" అంది.

"యీ పొద్దు నేనుగాక యింకా యిద్దురు జవాన్లు స్పెషల్ డ్యూటీపైన వస్తారు. నీ మొగుడు టీలు దెచ్చేదానికి బయల్దేరినట్టుండాడు. అందురికీ తెమ్మను.." అంటూ మంచంపైన కూర్చుని, అది కిర్రు కిర్రుమనగానే "యిదెప్పుడో నా బరువుకే యీడిగిలబడితింది" అంటూ పెద్దగా నవ్వేశాడు పోలీసు గురవయ్య.

సంజీవి అతని ముందుకొచ్చి నిల్చుని "యీ వానాగాలికి తట్టుకోలేక టీ బంకోడు అంగిడి మూసేసినాడు సా..." అన్నాడు.

"బాలాజీ కొటాయి కాడుండే టీ బంకు దాంకా పోయి రమ్మంటావుండాను సార్..." సంజీవి సమాధానానికి కొనసాగింపులా అందుకున్నాడు మునిరత్నం నాయుడు.

"తుమ్మలగుంట రోడ్డు దగ్గిరుండే బాడిసమాను యిరిగి రోడ్డు కడ్డంగా పడిపోయింది. ట్రాఫిక్ జామ్ అయింది. నా మోపెడ్డును ఆ పక్కనుండే పారెస్టు చెక్‌పోస్టు వరండాలోకి తోసేసి వస్తా వుండాను. యిప్పుడు బాలాజీ తియేటరుదాంకా పొయ్యొచ్చేది అయ్యే పనిగాదు. కావాలంటే ఆ మూలుండే కోడి పెట్టను కోసుకోని బిర్యానీ చేసుకుందాం. పొయ్యి ముట్టిస్తావా మూల స్థానమ్మా! " చల్లటి ఈదురుగాలుల్ని యెగతాళి చేస్తున్నట్టుగా నుదుటిపైన కారుతున్న చెమట ధారల్ని తుడుచుకుంటూ అడిగాడు గురవయ్య.

పాత సిమెంటు గోతాలు రెండు పరుచుకుని గోడవారగా కూర్చున్న మూలస్థానమ్మ మౌనంగా వుండిపోయింది. సూటిగా తననే చూస్తున్నట్టున్న కోడిపెట్ట చూపుల బారి నుంచీ తప్పించుకోవడం కోసమన్నట్టుగా సంజీవి ముఖం అవతలికి తిప్పుకున్నాడు. అప్పడప్పుడూ చినుకులు తనను పరామర్శిస్తున్నా పట్టించుకోకుండా మునిరత్నం నాయుడు మాత్రం గేటు దగ్గరి స్టూలుపైన నిశ్చలంగా కూర్చుండిపోయాడు.

బాటరీలైటు పార్టులన్నీ విడదీసి కుప్పలా తయారుచేసిన తర్వాత "దీని చాప్టరింక క్లోజ్" అని బిగ్గరగా నవ్వేసి "బిర్యానీ లేకుంటే పొయింది. కొంచెం టీ అయినా కాంచకూడదా మూలస్థానమ్మా!" అని అడిగాడు గురవయ్య.

"పాలు లేవన్నా?" ఆమె సమాధానం ప్రశ్న ముగియకముందే దూసుకొచ్చింది.

"పాల్లేకుండా టీ తాగితే కదు పొద్దంటిందా? పోనీ కోడిగుడ్లుంటే వుడకబెట్టు" అతను పట్టు వదల్లేదు.

"కట్టెలన్నీ తడిసిపొయినాయి. యింకొంచేపుట్లో తెల్లారిపోతింది. మూతి కడుక్కోని యేకంగా చద్దే తాగచ్చు..." సంజీవి గ్రుక్కిళ్లు మింగుతూ వినబడీ వినబడనట్టుగా గొణిగాడు.

"యింట్లో కిరసనాయిలు స్టౌ తెచ్చిపెట్టుండ్లేదా? మీ కంత కష్టమయితే వొద్దులే! మునిరత్నం చెయ్యి తగిలితే చింతపండు నీళ్లు కూడా బమ్మాండంగా వుంటాయి..."

ఆ మాట కోసమే యెదురుచూస్తున్నవాడిలా మునిరత్నం నాయుడు పైకి లేచి "కోడిగుడ్లు ఆ మూల అలమారులో వుండాలన్నా?" అంటూ లోపలికి నడచాడు.

సంజీవి హడావుడిగా పైకి లేచి, "ఈ దొంగముండా పెట్ట నాలుగైదు దినాలుగా ఆడేన్నో గుడ్లు పెట్టేసి వస్తా వుండాదన్నా!" అని అరుస్తూ మునిరత్నం కంటే ముందుగా లోపలికి పరిగెత్తాడు.

యింకా పారపట్ గోడలు పైకి లేవకపోవడంతో స్లాబ్ పైన్నుంచీ టపటప మంటూ చినుకులు దొర్లుతున్నాయి. గాలిలో వ్రేలాడుతూ ప్రసాదరెడ్డి బంగళాలోకి వెళ్తున్న టెలిఫోను వైరు పైన బారుగా నిల్చున్న బిందువులు జంబు తీగకు చెక్కిన చేప పిల్లల తలల్లా మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. యింటి లోపలి గదిలోంచీ మునిరత్నం నాయుడు దొర్లిస్తున్న సామాన్ల చప్పుడూ, వారిస్తున్న సంజీవి గొంతుకా వొకదానితో వొకటి పోటీపడుతున్నట్టుగా వినిపించసాగాయి. జరుగుతున్న పోరాటంతో తనకేమాత్రమూ సంబంధం లేదన్నట్టుగా కూర్చున్న మూలస్థానమ్మ కేసి క్రీగంటితో చూస్తూ "యీ యరవదాంకా నిద్రపోకుండా నువ్వూ నీ మొగుడూ యేం జేస్తావుంటిరి?" అని సరాయించాడు గురవయ్య.

"యీ దిక్కుమాలిన కొంపకు వాచ్‌మేనుగా వచ్చిన కాడినుంచీ కంటిమింద రెప్పేసే దానికి కూడా దోవలేదు సార్.." అని కాస్సేపాగి "నీ ధర్మమా అని..." అంటూ ముక్తాయించింది మూలస్థానమ్మ. "పగులంతా కాయకష్టం జేసినోళ్లు రేత్తిళ్లయినా నిద్రపోకపోతే యెట్ల? మేము కునుకుదీస్తే చాలు, మీ నైటు వాచ్‌మేన్లు కండ్లల్లో నిప్పలు బోసుకుంటా వుండారు. చాలని దానికి మీ పోలీసోళ్లు. మీరంత పగుల్లో జమ్మని నిద్రపోతారు. పగుల్లో నడుం వాల్చినామంటే మేస్త్రీలు మమ్మల్ని కేవలంగా మాట్లాడతారు..."

ఆమెకేసి యెగాదిగా చూస్తూ "మొగుడూ పెండ్లాలిద్దురూ గిన్నెకోళ్లమాదిరిగా నిగనిగలాడతావుండారు. యీ నీళ్లు వొంటికి పట్టినట్టుండాయి" అన్నాడు గురవయ్య ముఖం ముడుచుకుని.

కోడిగుడ్లున్న ప్లాస్టిక్ బుట్ట నెత్తుకుని పరిగెత్తుకొచ్చిన మునిరత్నం నాయుడు "మొత్తం ఆరు గుడ్లుండాయి సా.." అన్నాడు గసలుబోస్తూ.

"యిప్పటికే మనం వాళ్లిద్దరి వుసురు బోసుకుంటావుండామంట! యింకా పాపమెందుకు మూటగట్టుకోవాల. ఆ స్టవ్వు దెచ్చి నువ్వే వుడకబెట్టు..." అన్నాడు గురవయ్య.

మూలస్థానమ్మ నిట్టూరుస్తూ పైకి లేచి, లోపలి గదిలోకెళ్లి కిరసనాయిలు స్టవ్వుతోబాటూ పాత్రలు గూడా తీసుకొచ్చింది. మునిరత్నం నాయుడు స్టౌ వెలిగించి, సత్తుగిన్నెలో నీళ్లు పోసి కోడిగుడ్లు వుడకబెట్టసాగాడు. మూలస్థానమ్మ కాగితం పాకెట్లలోని కారం పొడి, పసుపు పొడీ, వుప్పూ తీసుకొచ్చి అతడి ముందుంచింది. కాస్సేపటి తర్వాత "యీ గుడ్లు మన పెట్ట పెట్టినవి గాదన్నా! మేస్త్రీ రెడ్డెప్ప తెచ్చిపెట్టినాడు" అన్నాడు నగరుస్తూ.

అతడి మాటలు పట్టించుకోకుండా "వూరువూరంతా జాగారం చేస్తావుంటే నీ పెండ్లాం మాత్రం నిద్రో నిద్రో అంటా వుందేందిరా సంజీవీ? మీ వోటు యే బూత్‌లో వుండాదో తెలుసుకుంటివా?" అని అడిగాడు గురవయ్య.

"యెవురు గెలిస్తే మాత్రం మాకేమొస్తిందిలే సా... ఆ మాత్రందానికి మా వూరికి చార్జీలు పెట్టుకోని పొయిరావాల్నా?" అంది మూలస్థానమ్మ.

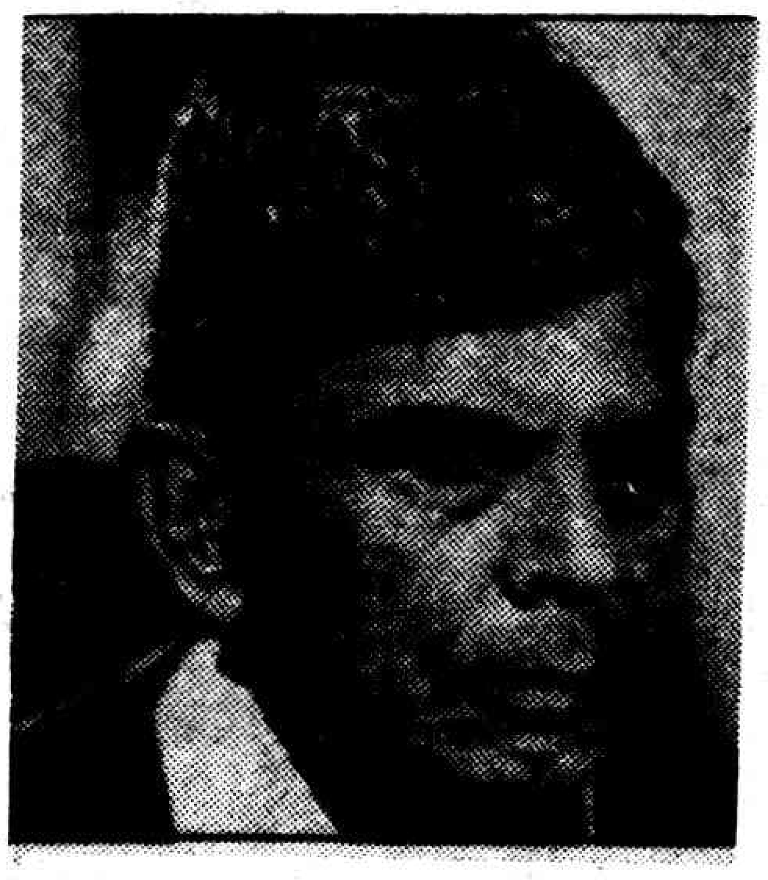

జానీ నైట్ షో

మన బ్రహ్మానందంలాగా హిందీ సినిమాలలో జానీలీవర్ అనే కమెడియన్ ఉన్నాడు. హాస్య చతురత్వంతో పాటు దయార్ద్ర హృదయం కూడా ఉన్నది ఇతనికి. ఇతను తరుచూ తన సోదరులతో కలిసి జానీనైట్ పేరుతో నైట్ షోలు నిర్వహించి, మన తారామణుల్లా డబ్బంతా బ్యాంకిల్లో దాచుకోకుండా ఛారిటీ కి ఇచ్చేస్తాడట. వెల్‌డన్ జానీ..

రూటు మార్చిన ఊర్మిళ

రంగీలా, దౌడ్‌లో అందాలను ఆరబోసిన ఊర్మిళ ఈమధ్య కొన్ని సినిమాలలో పరమ సాధ్వి లా కనిపించడంతో మమతా కులకర్ణి కూడా ఇమేజిమార్పు కోసం తెగ కృషి చేస్తోంది. గ్లామర్ పాత్రలను ఇస్తే ఒప్పుకోడం లేదట. ఇంతకాలం గ్లామర్ డాల్‌లా కనిపించాను కదా ఇప్పుడైనా కొంచం వెరయిటీ పాత్రలను, బరువైన పాత్రలను చేస్తాను అంటోంది. అందుకు తగ్గట్టుగానే ఈ మధ్య హీరోయిన్ ఓరియెంటెడ్ సినిమా కూడా ఒప్పుకుంది.

"నీ అంత నిమ్మళంగా వుండేదానికి మీ కయితిందా? రేపు తెల్లారితో బండ్ల వీధిలో బూత్ దగ్గిర డ్యూటీ. రేత్రికి పద్మావతీ కాలేజీ కాడ ఓట్ల బాక్సులకు కాపలా. కౌంటింగు అయ్యేదాంకా యేడ పడుండమంటే ఆడనే మకాం. దొరికినప్పుడు కడుపునిండా యేదో వొకటి తోసెయ్యాల. మల్లంక దొరికి తిందో దొరకదో?"

గదంతా క్రమ్ముకుంటున్న కిరసనాయిలు వాసనను మరికాస్త యెగదోస్తూ "యెలక్షను దూటీ కొచ్చిన ఆఫీసర్లకూ, అందరికీ మా వూళ్లో కోళ్లు గోసి బిర్యానీలు వడ్డిస్తారుగా... నువ్వేమో పస్తుపడుండాలంటావేంది?" అని అడిగాడు మునిరత్నంనాయుడు.

"పల్లెల్లో డ్యూటీలు జేస్తే ఆ కతే వేరు. అసలు మాకు ముందుగా పోస్టింగేసిందేమో సత్యవేడు మండలంలో. మీ పెద్దరెడ్డి మా యెస్పయికి ఫోన్ల మింద ఫోన్లు జేసి ఆగడం జేసేసినాడు. యీ బీటు పనికి ముగ్గురు పోలీసు ల్లయినా అంపించకపోతే కొంప గుండమయిపోతిందని గోడుగోడుమన్నాడు. యెలక్షన్నప్పుడు యెందురు పోలీసులైనా సరిపోరు. మీ రెడ్డికేమో హైదరాబాదు నించీ రెకమెండేషను. మా ముగ్గుర్నీ రాత్రి యిక్కడ్నే బీటు పని చేసి, రేపు తెల్లారి కంతా పోలింగు బూతుకాడ అటెండుకమ్మని ఆర్డరు... అసలు తొలీ తడవ యీ బంగళాలో దొంగలుపడిందెప్పుడో తెలునునా మీకు?..."

"యెందుకు తెలియదు సా... పోయిన సమత్సరంగాక అంతకు ముందు సమత్సరానికి ముందు గంగజాతరప్పుడు... అప్పుడు పెద్దరెడ్డింట్లో వున్న రెండు సీమకుక్కల్నీ కాపుగాస్తావునింది నేనేగదా!..." అన్నాడు మునిరత్నంనాయుడు.

"కచ్చితంగా పార్లమెంటు యెలక్షనుతెల్లారితో జరిగితిందనంగా ఆ తెల్లారు జామున జరిగింది దొంగతనం..."

గురవయ్య మాటలకు మునిరత్నం నాయుడు అవునన్నట్లుగా తల వూపాడు.

"రెండోసారి జరిగిందేమో అసెంబ్లీ యెలక్షన్ల దినం తెల్లారుజామున్న... మల్లంక రేపుమల్లా పార్లమెంటుకు యెలక్షను. అంటే యేందీ మతలబు?..." కాళ్లూచేతుల్ని నాలుగు దిక్కులవేపూ చాపుకుని మంచంపైన పడుకుంటూ గురవయ్య వుదాసీనంగా ప్రశ్నించాడు.

పెదవుల మధ్యనున్న బీడీ జారి కింద పడిపోతుండగా "మల్లా రేపు యెలక్షను గనసా..." అన్నాడు వణుకుడు ముంచుకొస్తుండగా సంజీవి.

మూలస్థానమ్మగూడా తూనీగలా కనుగుడ్లు తిప్పదూ ముందుకు వంగి చెవులు రిక్కించుకుని కూర్చుంది. యెవరో ముందుకు నెట్టినట్టుగా సుబ్బయ్య వరండాలోంచీ లోపలికొచ్చి మంచం ముందు నిల్చున్నాడు.

"ప్రతిసారీ యెలక్షను జరిగినప్పుడే యిక్కడ దోపిడీ లెందుకు జరగాల?..." గురవయ్య కళ్లు మూసుకుని చెప్పసాగాడు. "అంటే యెలక్షన్లకూ యీ దొంగతనాలకూ సంబంధముండాలనేగదా అర్థం... మొలకలచెరువు మండలమంతా చింతమాకుల రెడ్లదే రాజ్యం. పెద్దరెడ్డి టౌనుకొచ్చేసినా వురి రాజకీయాలుమాత్రం వొదిలిపెట్టలేదు. పోయినవారమంతా ఆయిన వూళ్లో లేడుగదా! పోయిందే వూరికి? వాళ్ల సొంతూరికే! చింతమాకుల రెడ్లంతా ఆయనకు పాలోళ్లు. ఆయినకు తెలియకుండా ఆ పక్క చీమైనా కుట్టదు. అక్కడ ఆయన పైకి యెగాదిగా చూసే ధమ్ములెవురికుండయి? అక్కడ తోక తిప్పలేనోళ్లంతా యీ వూరొచ్చి కొంప గుండం జేసి పోతావుండారు..."

"అంటే యీ దోపిడీజేసినోళ్లు దొంగలు కాదాసా..." సుబ్బయ్య నోరు తెరిచేశాడు.

"కాదనే పెద్దోళ్ల అనుమానం..."

"అయితే యింకెవురు? గూండాలాసా..." మునిరత్నం నాయుడు ప్రశ్నించాడు.

"కాదు..."

"యింతకూ వీళ్లెవురాసా..." సుబ్బయ్య అడిగాడు.

"మన జిల్లాలో పడమటి పక్కన యేం జరగతావుందో మీకు తెలవదు. గవర్నమెంటు రూల్సును ఖాతరుజెయ్యకుండా, పెద్దంతరం చిన్నంతరం యెంచకుండా అన్నింటికీ మేముండామని రేత్రుల్లో బస్సుల్ని కాల్చేస్తారు. పెద్ద తలకాయిల్ని లేపేస్తారు. వాళ్లే వీళ్లేమోనని పెద్దోళ్ల అనుమానం..."

"పోయిన తడవ పడిన దొంగల్ని పట్టేసినామంటా వుండారు. నగానట్రా రికవర్ జేసినారని గూడా చెప్పకుంటా వుండారు. నువ్వేమో పడినోళ్లు దొంగలే కాదంటావుండావు గదసార్" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

పడుకునే మరో బీడీ వెలిగించి ధమ్ములాగుతూ "దొంగతనం జరిగిన దగ్గిర్నుంచీ పెద్దరెడ్డి పెద్ద పెద్దోళ్ల దగ్గిరనుంచీ ఫోన్లు జెయ్యిస్తా వుండాడు..." అంటూ మళ్లీ చెప్పకు పోసాగాడు గురవయ్య. "పెద్దోళ్ల దగ్గిర నుంచీ మాకు వొకటే దొబ్బులు. ఆ దొంగతనానికీ సంజీవిగాడికీ సంబంధమేమీ లేదనిమాకుమాత్రం తెలవదా? యేందో పెద్దరెడ్డి మనసు చల్లబడాలని వాణ్ణి వారం దినాలు స్టేషన్లో పెట్టుకోనుంటిమి. ఇప్పుడూ జరిగిదదే! యెవురో దొరికిన దొంగలనించీ యాభై అరవై సవరాల బంగారం రికవరయింది. రెడ్డి అది నాదే అని రాసిచ్చె. అవునో కాదో మాదేం పోయింది? కేసు మూసేస్తే అదే మాకు పది వేలు..."

విన్నంతసేపూ నిని పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ "యీ వుద్దోగానికీ మనకూ లాయి తీగాదని నెత్తీనోరూ గొట్టుకుంటే మా బావ యింటేనా? చెయ్యని పాపానికి కన్నగసాట్లో పడినాడు. యింతకంటే మేస్త్రీ పని నేర్చుకుంటే రెండు రూకలు చానాగా కండ్లజూడచ్చు. యెక్కడైనా వూరిల్లొకటి బాడుక్కు తీసుకోని రిక్షా తొక్కుకున్నా బతికిపోతామని చిలక్కు చెప్పినట్టుగా చెప్తిని. యింటేనా?..." అంది నీరసంగా.

"మీ కతే బాగుండాది. వాచ్‌మేన్‌గా సంబళం యేన్నూట యాభై. కూత జేసుకుంటే యింకో రెండు వేలు. నాకేమో నెలకంతా అయిదునూర్లిచ్చేదానికే పెద్దరెడ్డికిష్టం లేదు" అన్నాడు సుబ్బయ్య చురకత్తితో అరటిబోదెను కోస్తున్నంత కర్కశంగా.

గరిటెతో గుడ్లు వేపుతూ "నీకేమైనా తాడా బొంగరమా? ఆడగాలి కావాలంటే మామందూరుకోసారి పొయ్యొస్తావు. మహాయింటే యిరవయ్యో ముప్పయ్యో ఖర్చు. నా సంగతి చూడు. వచ్చే యేడునూర్లతో ఆరుమంది బండిలాగాల..." అన్నాడు మునిరత్నంనాయుడు.

మళ్లీ మొదలైన యీదురుగాలికి చెట్లన్నీ పిచ్చిపట్టినట్టుగా వూగుతున్నాయి. పాత గోతిలోని కప్పలు పెద్దగా శబ్దంచేస్తూ యెగిరెగిరి దుముకుతున్నాయి. బంగళాపక్కని చీకటినేలపైకొచ్చి పడిన వొంటరి గది కిటికీ వెలుతురులో మాత్రం మేలుకునే కూర్చున్న బట్టతల వ్యక్తి నీడ స్పష్టంగా పడుతోంది.

పెనంలో వుడుకుతున్న కోడిగుడ్లను నోరూరుతుండగా చూస్తూ "అందరికీ తలా కొంచెం యియ్యి నాయుడూ! లేకపోతే నాకు దిష్టి తగిలేను..." అని

కాస్పేపాగి, "తిన్నట్టుగాదు. అందురూ కొంచెం పనిగూడా చెయ్యాల... రెండు గంటల రైలు కూత గూస్తా వుంది. యింకా మావోళ్లు రాలేదు. మీ రిద్దరూ కొంచెం ఆ పెట్రోలు బంకుదాంకా పోయి టేషనుకు ఫోనుగొట్టి రండి. నంజీవిగాడు యింటి చుట్టూరా నాలుగు రవుండ్లు గొట్టొస్తాడు. యీ నందులో నేనో తూరి మూలస్థానమ్మ ప్రత్యేకంగా పడేకష్టమేందో తెలుసుకుంటాము.." అన్నాడు గురవయ్య.

నంజీవి ధిగ్గున పైకి లేచి విల్లువి, విలువుగుడ్లేసుకుని కొయ్యబారిపోయాడు. మునిరత్నంనాయుడుకేసి చూస్తూ సుబ్బయ్య పళ్లికిలించాడు.

లారీలు ఢీకొన్నట్టుగా, పిడుగులు రాలినట్టుగా, కొండరాళ్లు దొర్లినట్టుగా ప్రసాదరెడ్డి బంగళా ముందు నుంచీ పెద్ద శబ్దమొకటి హోరెత్తుకొచ్చింది. అనంపూర్తి భవనంలోని అయిదుగురు మనుషులూ వులిక్కిపడి వెలుపలికి పరిగెత్తుకొచ్చారు. జరుగుతున్నదేమిటో వాళ్లు గుర్తించేలోగా మరోసారి అలాంటి శబ్దమే వినవచ్చింది. ఇంటిలోంచీ పెద్ద హాహాకారం పరతెంచి వచ్చింది. యింతలో యింటి చుట్టూ వున్న విద్యుద్దీపాలన్నీ భళ్లున వెలిగాయి. యేదో వింత జంతువు గొంతు చించుకుంటున్నట్టుగా పెద్ద సైరను శబ్దమొకటి చెవులుగింగర్లెత్తేలా పెల్లుబికి వచ్చింది. అంతవరకూ వెలుతురును ప్రసారంచేస్తున్న యేకైక కిటికీ దగ్గర మాత్రం ఘాఢమైన చీకటి పేరుకుపోయింది.

"యెవురో గ్రిల్ తలుపులు పగలగొడతా వుండారన్నా!" అన్నాడు నంజీవి భయమూ, ఆందోళనా నిండిన కీచుగొంతుకతో.

ప్రసాదరెడ్డి బంగళా ముఖద్వారం దగ్గర బనీనూ, నిక్కరూ మాత్రమే తొడుక్కున్న నన్నటి మనిషొకడు దాదాపుగా తన చేతులంత లావే వున్న యినపకమ్మీతో గ్రిల్ తలువుల్ని బద్దలుకొడుతున్నాడు.

"రేయ్! యెవుడాల ఆడ తలువులు గొట్టేది? చమడా తోలు వొలిచేస్తాను వుండాకోర్" అని అరుస్తూ మోల్డింగ్ కమ్మీ నొకదాన్ని చేతబట్టుకుని సుడిగాలిలా బంగళా ప్రహరీదాకా పరిగెత్తుకెళ్లిన సుబ్బయ్య, మళ్లీ అదే వేగంతో వెనక్కు తిరిగొచ్చి "న్నోవ్! వొక్కడుగాదు. మిద్దెపైన జూడు. యిద్దరు నవుర్లు నిక్కి నిక్కి జూస్తావుండారు..." అన్నాడు రహస్యం చెబుతున్నట్టుగా.

ట్రంకు రోడ్డు వైపుకు తిరిగి చూసిన మునిరత్నంనాయుడు "సార్! సార్! అక్కడ జూడండి. యిద్దురు మనుషులు యీ పక్కనే వస్తావుండారు" అన్నాడు ఆందోళనతో వూగిపోతూ.

వొకటి రెండు నిముషాలు అటే పరీక్షించి చూసి "వొరే నంజీవీ! ఆ వచ్చేది మా జవాన్లుగావే వుండాది. వాళ్లనట్లే పెట్రోలు బంకుదాంకా పోయి, టేషనుకు ఫోనుజేసి, యెందురుంటే అందురు జవాన్లనూ అంపించమని చెప్పమను. అర్జెంటుగా లగెత్తు..." అని ఆర్డరు వేశాడు.

యీలోగా వీడల్లా నడచివస్తున్న జవానులిద్దరూ చేమలోపడ్డ నందుల్ని తరుముకునే జోగలవాళ్లల్లా పెద్దగా అరుస్తూ రోడ్డుపైన వెళ్లే వాహనాల్ని ఆకర్షించే ప్రయత్నం చేయసాగారు.

"సార్! ఆయెనక పక్క గూడా యెవురో గేటు కొడతా వుండారు..." అంది మూలస్థానమ్మ దాదాపు యేడుస్తున్నట్టుగా.

"వొరేయ్ నంజీవీ! ఆత్రం వద్దు. ముందుగా వాళ్లెంత మందుండారో లెక్క గట్టాల. అవ్వడుగానీ మనం అటాక్‌జెయ్యలేం. గేటు దగ్గిర వొకడు. యెనకాల వొకడు. మిద్దెపైన యిద్దురు. కాంపోండు గోడ దగ్గిర వొకడు. వానికి మూరడుగుల దూరంలో వొకడు. యీ మాదిరిగా వాళ్లెంతదూరం నించీ వలేసుకోని కుచ్చేసుండారో తెలవటం లేదు. వాళ్ల చేతుల్లో కట్టెలూ, కత్తులూ, బిచువాలే వుండాయో లేకపోతే తుపాకులూ, బాంబులే వుండాయో తెలియకపోయ. మనముండేది నలుగురు. యిప్పుడేం జెయ్యాల?" అంటూ గురవయ్య యెటూ పాలుపోక నిలబడిపోయాడు.

గ్రిల్ తలువులు కొద్దిగా విరిగినట్టున్నయి. పగలగొడుతున్న శబ్దంలో మార్పు స్పష్టంగా వినబడుతోంది. వెనుకవైపున బల్బులు పగులుతున్న శబ్దం...

క్యాలండర్ల మ్యూజియం!

కొత్త సంవత్సరం ఆవిర్భావంతో పాటు కొత్త కొత్త క్యాలండర్లు కూడా అనేక రంగుల్లో ముచ్చటగా, అందంగా వెలువడతాయి. అవంటే అందరికీ ఇష్టమే. వీటిని సేకరించి ఇళ్లల్లో అలంకరించి, ఆనందిస్తూ వుంటారు.

అయితే అదేపనిగా క్యాలండర్లను సేకరించి, వాటిని ప్రదర్శించేవారు బహు అరుదు. అటువంటి వారిలో సుమానంద ఒకరు. ఆయన కలకత్తాలోని రామకృష్ణ ఆశ్రమంలో, ఆశ్రమం కార్యకలాపాలను నిర్వహిస్తూ వుంటారు. సుమానందకు క్యాలండర్లు అంటే మహాప్రీతి! 40 సంవత్సరాల నుంచీ పదివేల అపురూపమైన క్యాలండర్లను సేకరించాడు ఆయన. సుమానంద వద్ద ఒక అపురూపమైన ఇటలీ క్యాలండర్ వుంది. అది 120 పేజీల రంగుల బొమ్మలతో చూపరులను మంత్రముగ్ధులను చేస్తుంది.

సుమానంద 1954వ సంవత్సరంలో "ఇంటర్నేషనల్ క్యాలండర్ ఎగ్జిబిషన్ సొసైటీ"ని స్థాపించారు. ఆ సంస్థకు ఆయన సెక్రటరీ. క్యాలండర్లను సేకరించే వారినీ, వాటిని తమ ప్రకటనలతో ముద్రించే వారినీ ప్రోత్సహించడం కోసం సుమానంద ఈ సొసైటీని నెలకొల్పాడు! బెంగుళూరులో ఈ మధ్య ఈ సొసైటీవారి క్యాలండర్ల ఎగ్జిబిషన్ జరిగింది. ఇందులో 68 బహుమతులు పొందిన అతి అందమైన క్యాలండర్లు ప్రదర్శించబడ్డాయి! ఇవి ఆస్ట్రేలియా, చైనా, ఫిన్‌లాండ్, జర్మనీ, భారతదేశం, ఇజ్రాయిల్, ఇటలీ, జపాన్, నేపాల్, రష్యా, థాయిలాండ్, అమెరికా, ఇంగ్లాండు వంటి ప్రముఖ దేశాల నుంచి వచ్చిన క్యాలండర్లు ఈ ఎగ్జిబిషన్లో పాల్గొన్నాయి!

ప్రపంచం మొత్తంమీద బహు అందమైన క్యాలండర్లు బ్యాంకులు, ఎయిర్‌లైన్ కంపెనీ వారు ప్రచురిస్తున్నారు. చైనీస్ ఎయిర్‌లైన్స్ కంపెనీల వారు, థాయ్‌లాండ్ ఎయిర్‌వేస్, ఎయిరో ఫ్లాట్ వంటి సంస్థలు సుందరమైన క్యాలండర్లను ముద్రిస్తున్నాయి! ఇటువంటి అపురూపమైనవి అన్నీ సుమానంద వద్ద వున్నాయి. ప్రముఖ ఆర్టిస్ట్ గణేష్ పైనే చిత్రించిన అద్భుతమైన చిత్రాలతో కూడిన ఒక క్యాలండర్ ఆయన వద్ద వుంది.

తన వద్ద వున్న క్యాలండర్లతో ఒక మ్యూజియంను నెలకొల్పే ప్రయత్నంలో వున్నాడు సుమానంద.

–కొడిమెల శ్రీరామమూర్తి

యింటిలోపలి నుంచీ వీరసంగా వొకదానితో పెనవేసుకుంటున్న ఆక్రోశాలు రెండు... యింకా పూర్తిగా యింటి గోడలకు తగిలి పరావర్తం చెంది వొకదానితో వొకటి ఢీకొట్టుకుంటున్నట్టున్న ఆక్రోదనలు నాలుగైదు.. చిక్కటి చీకటి చర్మాన్ని యిష్టమొచ్చినట్టుగా తూట్లుపొడుస్తున్న రకరకాల శబ్దాలు...

మూలస్థానమ్మ యింటి లోపలికెళ్లింది. మరో అయిదు నిముషాల తర్వాత బాంబు పేలినట్టుగా పెద్ద శబ్దమొకటి వెలుపలికొచ్చింది. వరండాలోని నలుగురు మగవాళ్లూ వులిక్కిపడి లోపలికి పరిగెత్తారు.

"పొయిన నోముల పండగనాడు మా అబ్బోడు తెచ్చిపెట్టిపోయిన పెట్లొప్ప... రోట్లో వేసి రోకలితో వొకటేస్తి. వాళ్లను కొంచెం బయపెడదామని..." మునురుకుంటున్న పెట్లొప్ప పొగల్లోంచీ మూలస్థానమ్మ మాటలు చిత్రంగా పలికాయి.

"నీకేం పోయేకాలం వచ్చిందే! నీ కసలు బుద్దుండాదా?" నిలువునా పణికిపోతూ గురవయ్య ఆమె వైపునకు పరుగెత్తుకొచ్చాడు "మనం బాంబులే సినామనో, లేకపోతే ఫైరింగే జేసినామనో వాళ్లనుకుంటే మన గతేమయ్యేను? వాళ్లు రెండు బాంబు లిసిరినారంటే యింక మన పని పైనలే గదా! యీ వుపాతకం తెలివితేటలెక్కడి నుంచీ వచ్చినాయి నీకు?"

"దొంగలంజా! నీకీ పెత్తన మెవురిచ్చినారే!" అంటూ సంజీవి ఆమె పైకి విరుచుకపడి కొట్టినంత పని జేశాడు. ఆమె అతడి చేతికి దొరకకుండా వరండాలోకి పరిగెత్తింది.

ప్రసాదరెడ్డి బంగళా ముఖద్వారం దగ్గరి విద్యుద్దీపం గ్రైనేడులా చిట్లిపోయింది. గ్రిల్ శబ్దం కూడా ఆగిపోయింది. రోడ్డు దగ్గరున్న పోలీసులు గూడా మాయమైపోయారు. అసంపూర్తి భవనంలోని అయిదుమందీ బల్లుల్లా గోడకంటిపెట్టుకుని కళ్లు చించుకుని చీకట్లోకి చూడసాగారు. యీదురుగాలి మునురుకుంటూనే వుంది.

"న్నోవ్! యింటియెనకాలేందో రవరవామంటావుంది..." అంది మూలస్థానమ్మ వీలయినంత మెల్లగ స్వరాన్ని తగ్గించి.

తానూ చెవులు రిక్కించి వింటూ "యేం లేదు. నువ్వు నోరు ముయ్యి" అంటూ సంజీవి ఆమెను విసుక్కున్నాడు.

"వారే సంజీవీ! వాళ్ల దగ్గిర బాంబులేవీ వుండేట్టు లేదు. నీ భార్య పెట్టిన మూత పొగకే యీ నుళ్ళమాదిరి యిరుసక పడిపోయినట్టుండారు... అందుకే పొలకులే లేదు" అన్నాడు గురవయ్య అప్పడప్పడే కూడగట్టుకున్న ధైర్యంతో.

బంగళా ముందున్న పూలకుండీలు పగులుతున్న శబ్దం వినరాసాగింది. చెట్ల కొమ్మలు పెళపెళా విరగసాగాయి. కిటికీల అద్దాలు జల్లుజల్లుమంటూ రాలి విరిగిపడసాగాయి. కారు షెడ్డు తలుపులు కూలుతున్నాయి. కారు అద్దాలు సైతం చిట్లుతున్నాయి.

యిటుక గోడల వరండాలోని అయిదుమందీ వొకరి గుండెల సవ్వడి మరొకరు వింటూ నిలబడిపోయారు. నడి ఆకాశం నుంచీ నేల వరకూ విస్తరిస్తూ మెరుపొకటి భీకరంగా మెరిసింది. డబడబమంటూ మేఘాలు దొర్లుతున్నాయి.

రోడ్డు దగ్గరి నుంచీ బిలబిలమంటూ జనమొస్తున్న సవ్వడి వినవచ్చింది. బాటరీ దీపాల బారులు పొడుగ్గా సాగుతున్నాయి.

"మా జవాన్లు జనాల్ని కూడగట్టుకోని వస్తావుండేటట్టుంది. యింక భయం లేదులే?" అని తనకు తాను ధైర్యం తెచ్చిపెట్టుకుంటూ గురవయ్య యింటి ముందుకొచ్చి నిల్చున్నాడు.

బంగళా వెనక వైపు నుంచీ నేలను బాదుతున్నట్టున్న పాదాల సవ్వడి బిగ్గరగా వినిపించసాగింది.

"పట్టుకోండి... పట్టుకోండి. తప్పించుకుంటావుండారు. వొక్కడు గూడా. తప్పించుకొనిపొయ్యేదానికికుదరదు..." అంటూ గురవయ్య కదనుతొక్కసాగాడు.

చుట్టూ వోసారి తిరిగి చూసి పెద్దగా నిట్టూర్చాడు గురవయ్య.

బంగళాలో నుంచీ ప్రసరిస్తున్న గుడ్డి దీపాల వెలుతురులో విరిగిన మొక్కలు, పగిలిన కుండీలు, చిట్లిన గాజు పెంకులు యుద్ధం తరువాతి రక్షణక్షేత్రాన్ని జ్ఞాపకం చేస్తున్నాయి. వొంటరి కిటికీ దగ్గరి బట్టతల వ్యక్తి నీడ కనిపించకపోవడంతో గురవయ్య కంగారుపడుతూ బంగళా దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

"తలుపులు తెరవండి మేడమ్! మా జవాన్లను చూసి వాళ్లు పారిపొయినారు. యింక భయం లేదు.. ." అంటూ పగిలిన ద్వారపు తలుపుల సందులోంచీ కేకవేయసాగాడు.

కాస్సేపటి తర్వాత తలుపులు పక్కనున్న కిటికీ మాత్రం వోరగా తెరుచుకుంది. లోపలి నుంచీ మాట్లాడుతున్నదెవరో వరండాలో నిల్చున్న వాళ్లకు తెలియలేదు. అయిదారు నిముషాల తర్వాత గురవయ్య వెనక్కు తిరిగొచ్చి "యిదిగో సిన్నబ్బా! వాళ్లు టెలిఫోను తీగల్ని కత్తిరించేసినారు. ప్రసాదరెడ్డికి మళ్లా గుండెనొప్పొచ్చింది. అర్జెంటుగా ఆస్పత్రికి చేర్చాల. ఆ పెట్రోలు బంకు కాడికి పొయ్యి యమర్జెంటుగా అంబులెన్సు అంపించమని ఆస్పత్రికి ఫోనుగొట్టు" అని తన అనుచరుడ్ని పురమాయించాడు.

ఇంతలో యేదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్టుగా మూలస్థానమ్మ అసంపూర్తి భవనంలోకి పరిగెత్తింది. కాస్సేపటి తర్వాత తిరిగొచ్చి, "యెంటెనకాల యెవురో యేందో కలబెడతావుండారని నేను మొత్తుకుంటే మీకు కాబట్టలేదు. యిప్పుడు చూడండి. బంగారట్లా కోడిపెట్ట కనబడాటంలేదు. దానిమింద కన్నుబడిందే వాళ్లకు..." అంటూ గొల్లున యేడుస్తూ కూలబడిపోయింది.